

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням 50 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України «Про правовий статус та вшанування пам'яті борців за незалежність України у XX столітті»

м. Київ
21 липня 2015 року
№ 31-у/2015

Справа № 2-30/2015

Конституційний Суд України у складі суддів:

Бауліна Юрія Васильовича — головуючого,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Касмініна Олександра Володимировича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Мельника Миколи Івановича,
Саса Сергія Володимировича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Сліденка Ігоря Дмитровича,
Стецюка Петра Богдановича — доповідача,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шевчука Станіслава Володимировича,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним поданням 50 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України «Про правовий статус та вшанування пам'яті борців за незалежність України у XX столітті» від 9 квітня 2015 року № 314–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 25, ст. 190).

Заслухавши суддю-доповідача Стецюка П. Б. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

У С Т А Н О В И В:

1. Суб'єкт права на конституційне подання — 50 народних депутатів України — звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати таким, що не

відповідає Конституції України (є неконституційним), Закон України «Про правовий статус та вшанування пам'яті борців за незалежність України у XX столітті» від 9 квітня 2015 року № 314–VIII (далі — Закон) у зв'язку із порушенням конституційної процедури його розгляду та ухвалення.

На думку народних депутатів України, порушення конституційної процедури полягало в недотриманні Верховною Радою України норм Регламенту Верховної Ради України, в яких визначено такі процедурні питання: включення законопроекту до порядку денного, здійснення законопроектної роботи комітетами, допуску законопроекту до остаточного прийняття на пленарному засіданні Верховної Ради України.

У конституційному поданні також зазначено, що порушення процедури розгляду та ухвалення закону порушує встановлені Конституцією України принципи законності (частина друга статті 6, частина друга статті 19) та верховенства права (стаття 8), зокрема його невід'ємний елемент — принцип правової визначеності.

Автори клопотання посилаються на правові позиції Конституційного Суду України, викладені в рішеннях від 2 листопада 2004 року № 15-рп/2004, від 22 вересня 2005 року № 5-рп/2005, від 29 червня 2010 року № 17-рп/2010, від 30 вересня 2010 року № 20-рп/2010, від 22 грудня 2010 року № 23-рп/2010, від 11 жовтня 2011 року № 10-рп/2011, та вказують на невідповідність процедури розгляду та ухвалення Закону положенням статей 93, 96, частини четвертої статті 102 та частини другої статті 114 Регламенту Верховної Ради України, затвердженого Законом України «Про Регламент Верховної Ради України» від 10 лютого 2010 року № 1861–VI (далі — Регламент), а також приписам статей 6, 8, 19, 83, 88 Конституції України.

На підтвердження своїх доводів народні депутати України долучили до конституційного подання витяги із стенограм пленарних засідань Верховної Ради України від 7 та 9 квітня 2015 року, результати поіменного голосування за проект Закону від 9 квітня 2015 року № 20 та копію картки до проекту Закону, роздрукованої з офіційного веб-сайту Верховної Ради України за станом на 3 червня 2015 року.

2. Конституційний Суд України, вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Другою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 8 липня 2015 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пункту 3 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України», виходить з такого.

У частині першій статті 152 Конституції України передбачено, що закони та інші правові акти за рішенням Конституційного Суду України визнаються неконституційними повністю чи в окремій частині, якщо вони не відповідають Конституції України або якщо була порушена встановлена Конституцією України процедура їх розгляду, ухвалення або набрання ними чинності. Тобто предметом розгляду Конституційного Суду України може бути лише той правовий акт Верховної Ради України, у процесі прийняття чи схвалення якого або набрання ним чинності було порушено процедурні вимоги, встановлені безпосередньо Конституцією України, а не іншими правовими актами, зокрема Законом України «Про Регламент Верховної Ради України» (Рішення Конституційного Суду України

від 12 липня 2000 року № 9-рп/2000, Ухвала Конституційного Суду України від 8 липня 2015 року № 29-у/2015).

Аргументація тверджень народних депутатів України про порушення вимог статей 6, 8, 19, 83, 88 Конституції України пов'язана не з конституційною процедурою розгляду та ухвалення Закону, а з порушенням законодавчих процедур, встановлених нормами Регламенту.

Проте до повноважень Конституційного Суду України не належить розгляд можливих порушень Регламенту та вирішення питань законності, зокрема законодавчого процесу (стаття 150 Конституції України, стаття 14 Закону України «Про Конституційний Суд України»).

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 3 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному поданні.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150, 153 Конституції України, статтями 14, 39, 45, 50 Закону України «Про Конституційний Суд України», Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням 50 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України «Про правовий статус та вшанування пам'яті борців за незалежність України у ХХ столітті» від 9 квітня 2015 року № 314–VIII на підставі пункту 3 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному поданні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ